

b/

Korpik,isi; by, forts.,

Nederkalix sn o. tg Nb. 1.

ha fått sin mat uppäten av en korp;
Han kom roende i en eka och hade maten
där (korpik = korpeka?) Möjligen samman-
hänger namnet med det finska "korpi"
(ung. ödslig, vattensjuk skog el. dyl.)
och att namnet skulle ha uppkommit

~~1938~~ forts. **Gunnar Pellijeff 1938**